

ΠΙΣΤΗ ΜΕΧΡΙ ΤΑΦΟΥ

ΔΡΑΜΑ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΟΝ

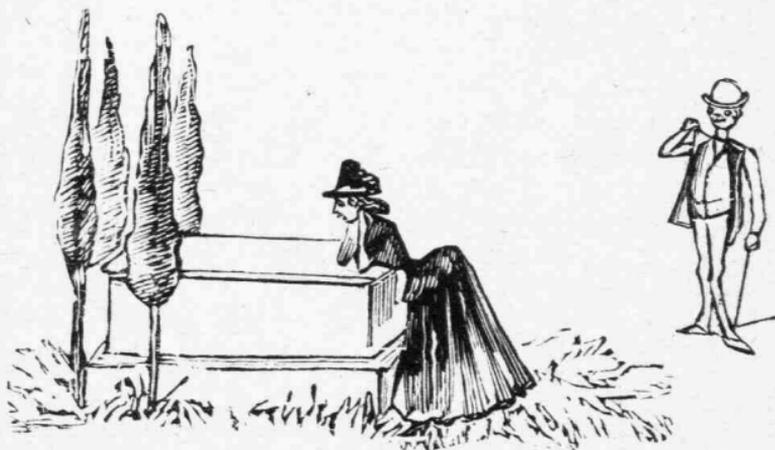
ΕΙΣ ΣΚΗΝΑΣ ΑΛΛΗΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΙΑ ΧΗΡΑ ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΟΣ
ΕΙΣ ΧΗΡΟΣ ΠΑΡΗΓΟΡΗΜΕΝΟΣ

Ἡ Σκηνὴ σύγχρονος ἐν τῷ Νεκροταφείῳ Ἀθηνῶν.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

Ἡ ΧΗΡΑ. Ἀχ! χρυσὴ μου σύζυγε, καὶ πῶς νὰ σὲ ξεχάσω.

Ο ΧΗΡΟΣ. Πῶ, πῶ, πῶ! Βρῆ τὴν ψευτροῦ!

ΣΚΗΝΗ Β'.

Η ΧΗΡΑ. "Ω! Θεέ μου! ούτε να βλέπω πλέον άνδρας άλλους ήμπορώ, διότι νομίζω ότι έχληματώ εις την μήμην του μακαρίτου!

Ο ΧΗΡΟΣ. Κυρία μου, δεν σας γνωρίζω' αλλά πρέπει να παρηγορηθείτε. Είμαι κ' εγώ όμοιοπαθής...

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Η ΧΗΡΑ. "Α! επάθατε λοιπόν και σεις, Κυρία, όμοιαν συμφοράν της ιδιχής μου; Πόσον σας συλλυπούμαι!

Ο ΧΗΡΟΣ. Τότε ήλθε να ήνωσωμεν τας συμφοράς και τὰ δάκρυά μας... Δύο λύπαι κάμνουν μίαν χαράν....

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Ο ΧΗΡΟΣ. Μεΰ όρκήζισθε αγάπην, ενώ τὰ όμματά σας ήνε "όγρα άκόμη από τὰ δάκρυα του μακαρίτου...

Η ΧΗΡΑ. "Αχ! Δεν ήξεύρετε πόσον του όμοιάζετε. Κ' ήκείνος ήτο τόσο καλός και ευγενής!

ΣΚΗΝΗ Ε΄.

Ἰπὸ τὰς φιλύρας.....

Η ΧΗΡΑ. — Ὅποια γλυκεῖα παραμυθία! Εἰς τὰς θωπεΐας σου ἀναζήσῃς ὁ ἔρωσ τοῦ μακαρίτου...

Ο ΧΗΡΟΣ. — Ὅποσον βάλσαμον τοῦ πένθους μου! Εἰς τοὺς ἐναγκαλισμοὺς σου ἐπανευρίσκω ἄλλην τὴν ἀγάπην τῆς μακαρίτιδος....

Ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος παραλείπεται.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΝ ΤΗΣ ΤΗΝΟΥ

Μούπε ἡ τρελλὴ ἀγάπη μου πῶς θεὸς νὰ ξεκινήσῃ
 Τὰ ἔγκουστά σου θαύματα νὰ ἴθῃ νὰ προσκυνήσῃ.
 Ἐέρω ἡ χάρι σου πολλοὺς ἁμαρτωλοὺς θὰ σώσῃ,
 Ἐ ἄλλους θὰ δώσῃ τὴ ἴμιλιά, ἔ ἄλλους μυαλὸ καὶ γνῶσι.
 Καὶ τὴν τρελλὴ ἀγάπη μου κάμ' τὴν καλὰ πρὶν φύγῃ,
 Ἄν δὲν τῆς δώσῃς φρόνησι, δὸς τῆς καρδὸν καὶν ἴλιγῃ!

ΣΑΤΑΝΑΣ